

23-35 Σεπτεμβρίου και πως μάλιστα την έναρξη θα έκανε ο ίδιος ο Αμπντουλάχ Γκιούλ ο κόσμος αναθάρρησε. Στο διάστημα που μεσολάβησε, ωστόσο, και παρά τα γεγονότα πως πολύ λίγα σχόλια έχουν γίνει στον Τύπο, και πάλι σύννεφα έχουν αρχίσει να μαζεύονται πάνω από το Βόσπορο. Οι εθνικιστές άρχισαν να δραστηριοποιούνται, ο υπουργός Εξωτερικών δήλωσε τελικώς πως δεν θα παρευρεθεί στο συνέδριο, ούτε θα στείλει κείμενο, η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών απειλεί να κάνει παρέλαση μπρος στην πύλη του πανεπιστημίου και τα μέτρα ασφαλείας από τώρα φαίνεται ότι θα είναι δρακόντεια. Εμείς ας ελπίσουμε πως αυτό το συνέδριο θα γίνει τελικώς και στο επόμενο τεύχος θα έχουμε μια παρουσίαση των εργασιών του και όχι των παρασκηνίων που το συνόδευσαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε τελικά και θα υπάρξει σχετικό σχόλιο στο επόμενο τεύχος

1. Τις πληροφορίες αυτές αντλούμε από το άρθρο του Mete Tunçay, *Πώς συζήτησε κατά τα τελευταία πέντε χρόνια η σύγχρονη Τουρκία το Αρμενικό πρόβλημα – Ιστορική Μνήμη και Διανοούμενοι* (στα τουρκικά), που δημοσι-

εύτηκε στο περιοδικό *Toplumsal Tarih*, Μάρτιος 2005, και μέρος του οποίου αναδημοσιεύτηκε στην τουρκο-αρμενική εφημερίδα AGOS, φύλλο 470, 1 Απριλίου 2005, 9.

Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΩΣ EUROVISION

ΚΑΙΤΗ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας (ΕΣΥΕ) είναι ο μόνος ερευνητικός οργανισμός στην Ελλάδα που προσαρμόζει τη μεθοδολογία του τακτικού ερευνητικού του έργου, δηλαδή των δειγματοληπτικών ερευνών μεγάλης έκτασης και των απογραφών πληθυσμού, στις αυστηρές μεθοδολογικές απαιτήσεις ώστε να διασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των συλλεγομένων δεδομένων. Στο πλαίσιο αυτό, για τη διενέργεια της απογραφής πληθυσμού του 2001 η ΕΣΥΕ μετέφρασε τα ερωτηματολόγια της απογραφής σε πέντε (αν δεν κάνω λάθος) γλώσσες (Αλβανικά, Πολωνικά, Ρωσικά, κλπ). Ας σημειωθεί ότι η μεθοδολογία απαιτεί να μεταφράζονται τα ερωτηματολόγια στη μητρική γλώσσα των κυριότερων ομάδων του υπό διερεύνηση πληθυσμού που κατοικούν σε μία χώρα και μιλούν άλλη από την κυρίαρχη γλώσσα, ανεξάρτητα από το πόσο καλά τη γνωρίζουν, υιοθετώντας τις κατάλληλες διαδικασίες που προτείνονται στη βιβλιογραφία και διακριτά από κάθε συμμετέχουσα χώρα-μέλος της έρευνας. Έτσι, αν υποθέσουμε ότι σε

μία διεθνή έρευνα που διεξάγεται με κοινό ερωτηματολόγιο συμμετέχει η Αλβανία, η ελληνική ερευνητική ομάδα οφείλει να μεταφράσει το ερωτηματολόγιο στα αλβανικά. Βεβαίως, προϋπόθεση για την υλοποίηση αυτής της απαίτησης είναι να εκπαιδεύονται και οι κατάλληλοι ερευνητές ως συνεντευκτές για τη συμπλήρωση των ερωτηματολογίων κατά την επιτόπια έρευνα, δηλαδή απαγορεύεται η χρήση διερμηνέων.

Και αν οι αυστηρές αυτές απαιτήσεις ισχύουν, εκτός από τις δειγματοληπτικές έρευνες, και για τις απογραφές που όλοι γνωρίζουμε ότι τα δεδομένα που συλλέγουν αναφέρονται σε δημογραφικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά του υπό διερεύνηση πληθυσμού (π.χ. φύλο, ηλικία, επίπεδο εκπαίδευσης, επάγγελμα), πώς εξηγείται το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα δημοσιεύονται αρκετά κείμενα στα οποία οι συγγραφείς τους, εφαρμόζοντας τη λεγόμενη «ποιοτική» μεθοδολογία, βασίζουν την ανάλυσή τους σε «ποιοτικά» δεδομένα τα οποία προέρχονται από συνεντεύξεις με τους «άλλους», «έτερους» (π.χ. Αλβανούς, Πολωνούς) που κατοικούν στην Ελλάδα στα ελληνικά; Μήπως οι συγγραφείς των εν λόγω κειμένων μάς προτείνουν ότι στη μεθοδολογία των συνεντεύξεων πρέπει να υιοθετήσουμε τα ελληνικά ως γλώσσα για τη διεξαγωγή τους πιθανόν και διεθνώς, κάπως δηλαδή σαν τη Eurovision και τα τραγουδάκια στα αγγλικά;

Η **Καίτη Μιχαλοπούλου** διδάσκει στατιστική και μεθοδολογία των δειγματοληπτικών ερευνών μεγάλης έκτασης στο Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου.